
Poznanie Ducha Svätého

By David Wilkerson

November 5, 2007 V našej cirkvi Times Square Church spievame a pritom tleskame túto pieseň:

*Zošli ho, Pane, zošli ho k nám,
Pane, nech Tvoj Duch zostúpi!
Potrebujeme ho, Pane, zošli svojho Ducha.*

Spievame aj iné, podobné piesne, ktorými vzývame Svätého Ducha, aby zostúpil.

Ale pravdou je, že Svätý Duch je už tu. Zostúpil z neba do hornej miestnosti počas Letníc. A nikdy neodišiel!

Ježiš nám dal zasvätenie: „A ja poprosím Otca a On vám dá iného Tešiteľa, aby zostal s vami naveky — Ducha pravdy, ktorého svet nemôže prijať, lebo ho nevidí, ani nepozná. Vy ho poznáte, veď ostáva u vás a bude vo vás.“ (Jn 14:16–17).

Premýšľaj chvíľu o fráze, ktorú Ježiš použil: „Ale vy ho poznáte“. Ako som sa teraz nedávno pripravoval na túto kázeň a čítal som tieto slová, nemohol som sa ich striasť. Uvedomil som si, že o Svätom Duchu toho v skutočnosti veľa neviem.

Cirkev veľa hovorí o Božom Duchu. Vyučujeme doktríny o Duchu Svätom, kážeme o tom, ako byť naplnený Duchom, ako chodiť a žiť v Duchu, ako používať jeho dary a ako prijímať potešenie, ktoré v ňom je.

No je možné poznať všetky učenia o Svätom Duchu, a stále ho nepoznať. Ak by som sa ňá spýtal: „Prijal si Svätého Ducha?“, ako by si odpovedal?

Niektorí by mohli odpovedať: „Áno, prijal som Božieho Ducha, keď som bol spasený. Bol to Svätý Duch, ktorý ma priviedol do Kristovho Kráľovstva.“ Iní by povedali: „Áno, prijal som Ducha, pretože keď prišiel do môjho života, som začal hovoriť jazykmi. Modlím sa v Duchu a dôkazom toho, že som ho prijal, je dar jazykov.“

Prijatie Ducha Svätého je však viac než jednorazová skúsenosť. Výraz „prijať“ znamená „zmocniť sa toho, čo je dané“. Jednoducho povedané: prijatie znamená túžiť po väčšej schopnosti hlbšie poznať to, kým Svätý Duch je a o čom je jeho služba. V skutočnosti nik nemôže prijať Svätého Ducha, pokiaľ mu neodovzdal *plnú kontrolu nad svojím životom*.

Pavol sa spýtal Galaťanov: „Ako ste prijali Ducha? Neprijali ste ho vierou?“ A potom pokračuje: „Vo viere ste vyhlásili, že to, čo viete o Božom Duchu, ste prijali vierou. Prijímali ste teda pokračujúcu službu Ducha vierou? Uplatňujete vieru, aby ste šli hlbšie v Duchu?“

Toto je úžasná vec: Boh nám dal veľký dar jeho Ducha, ktorý si vytvoril v našich srdciach príbytok, hoci my sa správame, ako keby tam nebol! Vieme, že Duch Svätý je tu na zemi a nikdy neodišiel. Vieme, že prebýva v nás, robí si z nás svoj príbytok; naše telá sa stali Jeho chrámom. No väčšinu času, ktorý prežívame, žijeme tak, ako keby bol Duch Svätý preč niekde vo vesmíre, a nie tu

uprostred nás, či priamo v nás.

Pravdou je, že Otec zoslal svojho Ducha, aby nám ukázal, ako sa veľmi zaujíma o každú časť našich životov. Svätý Duch bol zoslaný ako náš priateľ, náš tešiteľ a sprievodca. V pohľade tejto úžasnej skutočnosti stojí každý z nás pred otázkou: „Ako dobre poznám Svätého Ducha? Skutočne ho poznám ako svojho priateľa a tešiteľa?“

Ježiš jasne prehlásil, že Duch Svätý bude pre nás všetkým, čím bol Kristus pre svojich učeníkov, keď bol tu na zemi. Zamysli sa:

- Ježiš zjavil Otca svojim nasledovníkom.
- Dal svojim učeníkom všetko slovo, ktoré mu Boh dal.
- Modlil sa za učeníkov a chránil ich.
- Slávu, ktorú mal, dal tiež svojim učeníkom (porov. Jn 17).

Ježiš hovorí všetkým, čo ho nasledujú: „Nezanechám vás samých.“ Inými slovami nám hovorí: „Pošlem vám niekoho, kto vás bude brániť a strážiť. Nenechám vás bezmocných a slabých, vystavených satanovým úskokom. Radujte sa, pretože vám zošlem Toho, ktorého moc je väčšia než akákoľvek moc vo vesmíre.“

Ježiš hovorí, že Boží Duch vo mne nielen žije, ale že ho *poznám*. Musím sa teda sám seba spýtať: ako poznám Božieho Ducha? Aké sú známky a dôkazy, že ho poznám, že poznám jeho prebývajúcu prítomnosť, že zažívam jeho blízkosť?

Svätého Ducha poznám jednoducho podľa zmien, ktoré *vo mne robí*. Nepoznám ho iba podľa zmien, ktoré urobil v iných. Môžem ho vidieť odzrkadleného v mojich bratoch a sestrách, ale poznám ho iba jeho prácou v mojom vlastnom živote.

Práca, ktorú Svätý Duch v nás koná, je veľmi osobná. Moje telo je jeho chrámom a jeho dennou službou je prinášanie nových zjavení Krista. Je to jeho práca, ktorá spôsobila, že som sa odvrátil od zla, že som bol hladný a smädný po spravodlivosti, že neustále volám: „Príj, Pane Ježišu!“

Dovoľte mi, aby som vám povedal o dvoch hlavných službách Svätého Ducha. Ak poznáme jeho službu a veríme, že v nás pracuje, sme schopní prekonať všetky skúšky a strach. Ba jeho služba nás uschopňuje hľadieť tvárou v tvár smrti a pripomína nám plnosť nádeje a radosti.

1. Uvažuj najprv o službe Ducha, ktorou je potešenie. Ježiš nazýva Svätého Ducha „Tešiteľom“. Jednou vecou je poznať Ducha ako nášho Tešiteľa, druhou vecou je poznanie toho, ako nás potešuje, aby sme tak mohli rozlíšiť, čo je potešenie z tela a čo potešenie z Ducha.

Napríklad, skús uvažovať o bratovi či sestre v Kristovi, ktorí sú premožení samotou. Tento človek sa modlí o potešenie Božieho Ducha a očakáva, že toto potešenie príde ako pocit. Predstavuje si, že je to nejaký druh náhleho dychu z neba, niečo ako duchovné sedatívum pre dušu. V jeho myslení prichádza potešenie ako sladké otupenie mysle, prinášajúce niekedy hodín odpočinku.

Ale nasledujúce ráno je tento pocit pokoja celkom preč. V dôsledku toho veriaci uverí, že Svätý Duch odmietol jeho požiadavku. Nie, nikdy! No Svätý Duch nás nepotešuje manipuláciou našich pocitov. Jeho spôsob potešovania je nesmierne odlišný a je ukázaný v Písme. Nezáleží na tom, o aký ide problém, skúšku či potrebu, jeho služba potešovania je spočíva v prinášaní pravdy: „*Potešite...Duch pravdy*“ (porov. Jn 14:16).

Faktom je, že naše potešenie pramení nie z toho, čo cítime, ale z toho, čo poznáme. Iba pravda premáha pocity. A potešujúca služba Ducha začína touto základnou pravdou: Boh sa na teba nehnevá. Miluje ňa.

„A nádej nezahanbuje, lebo Božia láska je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého, ktorého sme dostali.“ (Rim 5,5). Grécky význam tu je ešte silnejší než jeho preklad. Hovorí, že láska Božia vytryská von v našich srdciach Duchom Božím.

Tu je obraz srdca, ktoré je preťažené.

Strach, hanba, bolesť, utrpenie, pokušenia, či zastrašenie spôsobujú neznesiteľné bremeno. Avšak nezáleží na tom, čo ho spôsobuje. Nevyhnutne potrebuješ potešenie.

Odrazu je však počuť hlas, prenikajúci každú časť duše. Je to hlas Ducha Svätého, ktorý prehlasuje do duše: „Nič ňa nemôže odlúčiť od Božej lásky.“

Ako náhle raz uveríš tejto pravde, stane sa rýchlo prameňom živej vody, ktoré zmetie každú prekážku. „Ale Tešite, Duch Svätý, ktorého pošle Otec v mojom mene, *naučí vás všetko a pripomenie vám všetko, čo som vám povedal.*“ (Jn 14:26 autorova kurzíva).

Svätý Duch takto zohráva centrálnu úlohu v našom vzťahu k Otcovi. Je naším učiteľom v každodennom chodení s Kristom a my sme jeho žiakmi. Učí nás, že sme prijatí. Sme Božia rodina, jeho synovia a dcéry.

Ako nám Duch pripomína túto pravdu? Pripomína nám to najslávnejšie vyznanie, ktoré Ježiš kedy povedal. „Som Boží Syn. Mám Otca v nebi. A môj Otec ma miluje.“

Pretože sme prijatí do Otcovej rodiny a stávame sa bratmi a sestrami Krista, Ježišove slová sa tu stávajú našimi slovami. „Pretože ste synmi, poslal Boh do našich srdiec Ducha svojho Syna a on volá: „Abba, Otče!“ (Gal 4,6).

Je to práve Duch Svätý, kto v nás volá: „Spomeň si, čo Ježiš povedal: si synom, si dcérou všemohúceho Boha. Máš Otca v nebi, ktorý ňa miluje. Tak si pamätaj, kým si. Nie si sám. Zachovaj si v mysli Ježišove slová: Boh vás miluje, ako miluje mňa.“

Pravda, že Duch synovstva vo mne prebýva, sa stala pre mňa veľkým zdrojom pokoja a potešenia v mojom chodení s Pánom.

Nepriateľ môže na mňa prísť ako povodeň, môže ma zavraždiť, obviňovať alebo utláčať. No ja sa môžem okamžite modliť: „Duchu Svätý, prosím, slúž mi teraz, vyučuj ma, zober ma k sebe. Pripomeň mi Ježišove zasľúbenia o mojom bezpečnosti ako Božieho dieťaťa.“

A Duch Boží potom vo mne volá: „Spomeň si na svojho Otca, na svojho Abba. Si ospravedlnený a máš k nemu prístup. Teraz len krič zo svojej duše túto proklamáciu: Som Božie dieťa. Chodím teraz v Duchu synovstva!“

„Ale tým, ktorí ho prijali, dal moc stať sa Božími deťmi: tým, čo uverili v jeho meno, čo sa nenarodili ani z krvi ani z vôle tela ani z vôle muža, ale z Boha.“ (Jn 1:12). „Veď všetci, ktorých vedie Boží Duch, sú Božími synmi.“ (Rim 8:14).

Podobne Pavol nám hovorí, že ako Božím synom a dcéram nám bol daný ten istý Duch, ktorý bol v Kristovi: „A keď vo vás prebýva Duch toho, ktorý vzkriesil Ježiša z mŕtvych, potom ten, čo vzkriesil z mŕtvych Krista, oživí aj vaše smrteľné telá skrze svojho Ducha, ktorý prebýva vo vás.“ (Rim 8:11).

Vidíš, ako dôležitá je úloha Božieho Ducha? Z času na čas sa cítim duchovne mŕtvy. Môžem sa cítiť v srdci cítiť chladný, bez života, cítim, ako sa oheň vo mne stal iba iskrou, slabým plamienkom. No v skutočnosti vo mne vždy pracuje životodarná moc. .

Ak verím Božiemu slovu, ak dôverujem v Krista, potom nezáleží, ako sa cítim; nezáleží, ako sám seba súdim alebo sa cítim odsúdený — Duch Kristov vo mne stále vdychuje život do mojej duše. Boh ma stále miluje, a Jeho Duch stále pracuje.

Premýšľaj chvíľu o niekom vzácnom, koho dobre poznáš a miluješ, o niekom, kto možno trpí alebo je na smrteľnej posteli Telo tohto milovaného zomiera. Vieme, že všetci, kto sú v Kristovi, budú vzkriesení. Skutočne ten istý Duch, ktorý vpadol do Kristovho hrobu, príde vzkriesiť i tvojho milovaného do večného života. V tomto bode najhlbšej bolesti v ňom Duch volá túto potešujúcu pravdu: „Ideš k svojmu Abba, ideš k Otcovi.“

Iným zdrojom potešenia je poznanie a viera, že Kristov Duch prišiel viesť vojnu proti žiadostivostiam a lákadlám tela.

„Lebo telo si žiada, čo je proti Duchu, a Duch, čo je proti telu. Navzájom si odporujú, aby ste nerobili to, čo chcete.“ (Gal 5:17).

Táto skrytá vojna v nás stále zúri. Každý kresťan môže povedať: „Viem, že ma Boh miluje. Poznám ho ako svojho Otca a viem, že som jeho dieťaťom. Viem, že som v Božích očiach učený spravodlivým a mám prístup k Pánovi. Ale v mojom vnútri stále prebieha boj. Stále musím bojovať proti telesným myšlienkam, proti strašným pokušeniam. A zdá sa, že táto vojna nikdy neskončí.“

Milovaný, tento boj je realitou života každého kresťana. Máme myšlienky, ktoré nie sú hodné Krista. Pozeráme na veci, na ktoré by sme nemali pozerať a sme pokúšaní vecami, ktorými by sme pokúšaní byť nemali. Počúvame reči, ktorým by sme nemali nakloniť ucho. Toto všetko spôsobuje, že sa cítime nehodní a nečistí.

Tieto boje môžu byť tak intenzívne a neustále pokračujúce, že sa z času na čas cítime, ako keby sme prehrávali vojnu. Ba dokonca ja apoštol Pavol sa takto cítil, keď kričal v úzkosti: „Kto ma vyslobodí z tela smrti?“ (Rim 7:24).

Ako odpoveď na naše volanie však prichádza Boží Duch s potešujúcou pravdou: „Pokušenie, ktoré vás zachvátilo, je len ľudské, ale Boh je verný, On nedopustí pokúšať vás nad možnosť, ale s pokušením spôsobí aj vyslobodenie, aby ste ho mohli zniesť.“ (1 Kor 10:13 ECAV).

Pavol tu krátko hovorí, že bojuješ ten istý boj, ktorý zažívajú zbožní svätí po celom svete. Tvoja skúška nie je ničím zvláštnym či špeciálnym. Apoštol Peter nás taktiež uisťuje: „Milovaní, nečudujte sa, keď ste v ohni skúšok, ktoré na vás prišli, akoby sa vám prihodilo niečo nezvyčajné!“ (1 Pt 4:12).

Boh hovorí, že je vo mne moc, ktorá je silnejšia ako moje telo.

„...ten, ktorý je vo vás, je väčší než ten, čo je vo svete.“ (1 Jn 4:4).

Dôvodom, prečo tvoje telo povstalo — prečo sa satan napadol — je tvoje pozvanie adresované Svätému Duchu, aby prišiel a prevzal kontrolu nad твоjím životom. Je to veľmi jednoduché: si pokúšaný, pretože Svätý Duch v tebe robí nádherné veci. Je to jeho práca, ktorá vyvolala satanov hnev.

Tvoje telo skutočne stojí v nepriateľstve voči Ježišovmu Duchu. No Duch Svätý je viac než dobyvateľ nad telom. Musíme si uvedomiť, že počas nášho života tento boj nikdy neskončí. Preto nám Pavol adresuje tieto slová: „(Boh) nedopustí pokúšať vás nad možnosť, ale s pokušením spôsobí aj vyslobodenie, aby ste ho mohli zniesť.“ (1 Kor 10:13 ECAV). Opäť sa tu stretáme s pravdou z Ducha Svätého, ktorá nás teší: *Máme únik z každého strachu z porážky.*“

Táto pravda nám ukazuje tri dôležité veci — veci, o ktoré žiadame Svätého Ducha, aby nám ich pripomenul:

- „Môj vnútorný boj zažíva každý. Nebudem teda veriť ľži, že som odcudzený, nečistý Boží syn.“
- „Vždy si musím byť vedomý, že ma Boh miluje a dal mi svojho vlastného Ducha. Je tak veľmi je starostlivý a zaujíma sa o mňa natoľko, že poslal Svätého Ducha, aby bojoval moje boje. Boží Duch neprišiel ako špeh, ktorý na mne hľadá nespravodlivosť. Má na mysli iba moje dobro, iba moje blaho.“
- „Musím zavrhnúť všetko odsúdenie. Požiadam Ducha, aby mojej mysli pripomínal Pavlove slová: „Teraz teda už niet odsúdenia pre tých, čo sú v Kristovi Ježišovi.“ (Rim 8:1).

Zamysli sa nad iným aspektom služby Ducha Svätého:

2. Duch Svätý prišiel, aby nás viedol do života modlitby. „Tak aj Duch prichádza na pomoc našej slabosti, lebo nevieme ani to, za čo sa máme modliť, ako treba; a sám Duch sa prihovára za nás nevysloviteľnými vzdychmi.“ (Rim 8:26).

Uvažuj, čo tu Pavol hovorí o úlohe Ducha Svätého v našom modlitebnom živote. Ohľadom modlitby sme zmätení, príliš to komplikujeme. Ak navštíviš hocikaké kresťanské kníhkupectvo, nájdeš mnoho

kníh o modlitbe s detailnými návodmi ako sa modliť.

Tieto zástupy teórií prinášajú iba zmätok a vyvolávajú všetky druhy otázok: „Kedy sa modlitby stáva prímluvou (modlitbou príhovoru — pozn. prekl.)? Je prímluva meraná vrelosťou, hlasnosťou alebo množstvom času stráveným na kolenách? Mám sa modliť podľa Božej vôle, ale ako mám poznať Božiu vôľu? A ako mám začať s modlitbou? Počíta sa aj modlitba z rozumu? Za čo presne sa mám modliť?

Takýto zmätok nás môže premôcť, ale len minimálne nás poháňa k modlitbe. Faktom je, že ešte nikdy Boží ľudia nepotrebovali modlitby viac, ako teraz. Žijeme v svete, ktorý sa zbláznil. Dokonca aj v starovekých časoch povedal Pavol o zemi: „Celé stvorenie teraz vzdychá.“

Ekológovia nám hovoria, že ľadové kryhy sa roztápajú, že potopy zaplavia New York a mnoho častí východného pobrežia USA. Globálne otepľovanie v budúcnosti zabije všetok rastlinný život. Existujú predpovede, že sa zem stane spustošenou a úplne neobývateľnou.

Takýto „stresový náklad“, ktorý je spôsobený týmito správami, už teraz premáha ľudí po celom svete. A kresťania nie sú výnimkou. Pavol hovorí: „Dokonca i my, ktorí máme Ducha, čakáme na oslobodenie z tohto roztráseného sveta. Túžime po našom vykúpení.“

A ako sa svetové udalosti zhoršujú a okrádajú ľudstvo o pokoj, ľudia všade na zemi hľadajú zdroj potešenia. No nenachádzajú ho ani v psychoterapii, ani v mŕtvom náboženstve, ani v hľadaní príčin, ba ani v dobročinnosti.

Náš jediný zdroj pre takýto čas je modlitba viery.

Biblia nám hovorí: „Svet nepozná Krista. A neprijme ho. Ale vy ho poznáte.“

Na tomto úseku môjho života a služby musí byť jedným z mojich najväčších záujmov udržanie svojho modlitebného života. Keď zanedbávam modlitbu, zarmucujem Svätého Ducha, ktorý je vo mne. Áno, môžeme zarmútiť Božieho Ducha. Pavol k nám prehovára tak silno, keď píše: „Nezarmucujte Božieho Ducha Svätého.“ (Ef 4:30).

Skutočne, Duch zdieľa Boží zármutok nad ľudskou nevierou a zanedbávaním modlitby. Uvažuj len o týchto niekoľkých mocných úlohách, ktoré Duch Svätý zohráva v našich modlitbách:

- Je to práve čas modlitby, kedy Duch Svätý manifestuje prítomnosť Krista v nás.
- Je to modlitba, kedy Duch zapečatuje Božie prisľúbenia v našich srdciach.
- Je to chvíľa modlitby, keď nám Tešiteľ dodáva nádej.
- Je to čas modlitby, keď Ježišov Duch uvoľňuje rieky potešenia, pokoja a odpočinku do našich duší.

Počas týchto dní sa modlím: „Svätý Duchu, zachovaj ma v blízkom spoločenstve s Ježišom. Nedovoľ mi zanedbať môj súkromný čas s Milovaným mojej duše. Drž ma na mojich kolenách. Potom budem poznať tvoje potešenie.“

Nalieham na teba: urob aj ty toto svojou modlitbou.

Copyright/Reproduction Limitations: This data file/publication is the sole property of World Challenge, Inc. It may be printed in its entirety for the reader's personal use or to pass on to family and friends. It may not be altered or edited in any way and all reproductions of this data file/publication must contain this copyright notice. This material is not to be posted or transmitted publicly/electronically on any Web site, Web page or FTP site other than: worldchallenge.org, davidwilkerson.org or tsculpitseries.org

© 2007 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771